

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 86/2019-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. novembra 2019 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku a zo sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti MONTPETROL, s. r. o., IČO 36 238 821, Petroveská 187, Gbely, zastúpenej advokátom JUDr. Ľubomírom Vanekom, Potočná 169/85, Skalica, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21 Cob 63/2018 z 29. októbra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti MONTPETROL, s. r. o., odmieta ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I. Obsah ústavnej sťažnosti, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) bola 24. januára 2019 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti MONTPETROL, s. r. o.,

IČO 36 238 821, Petroveská 187, Gbely (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 21 Cob 63/2018 z 29. októbra 2018 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Ústavná sťažnosť sťažovateľky bola pôvodne pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Oroszovi, ktorého funkčné obdobie sudcu ústavného súdu skončilo 16. februára 2019. V zmysle čl. X ods. 5 písm. b) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 zo 16. októbra 2019 (ďalej len „rozvrh“) bola táto vec s účinnosťou od 16. októbra 2019 prerozdelená a náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov pridelená sudcovi spravodajcovi Petrovi Strakovi a v zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu prejednaná a rozhodnutá v treťom senáte ústavného súdu v zložení Mojmír Mamojka (predseda senátu), Martin Vernarský a Peter Straka (sudca spravodajca).

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou proti sťažovateľke domáhal zaplatenia pohľadávky vo výške 1 050 883 Sk (33 223,22 €) s príslušenstvom.

4. Okresný súd Skalica (ďalej len „okresný súd“) rozhodol rozsudkom č. k. 3 Cb 358/2008-669 zo 14. februára 2018 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) tak, že žalobu zamietol.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu zmenil a sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 33 223,22 € so 14,75% úrokom z omeškania od 26. februára 2007 do zaplatenia.

6. Sťažovateľka pred ústavným súdom namieta, že rozsudok krajského súdu je nedostatočne odôvodnený a zmätočný a že krajský súd jej odňal možnosť konať pred súdom,

7. Sťažovateľka na základe uvedeného navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„I. Základné právo spoločnosti MONTPETROL, spol. s r. o., IČO: 36 238 821, Petroveská 187, 908 45 Gbely, na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, právo na vlastníctvo podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo na majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/63/2018-742 zo dňa 29.10.2018 porušené bolo.

II. Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/63/2018-742 zo dňa 29.10.2018 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

III. Spoločnosti MONTPETROL, spol. s r. o., IČO: 36 238 821, Petroveská 187, 908 45 Gbely sa priznáva náhrada trov konania...“

II. Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

8. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou

od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13 a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III. Posúdenie veci ústavným súdom

11. Ústavný súd v okolnostiach tejto veci poukazuje na princíp subsidiarity, na ktorom je založená jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd). Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Právomoc

ústavného súdu predstavuje z tohto hľadiska inštitucionálny mechanizmus, ktorého uplatnenie nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, III. ÚS 133/05, III. ÚS 444/2012).

12. Sťažovateľka sama vo svojej sťažnosti tvrdí, že proti napadnutému rozsudku podala dovolanie najvyššiemu súdu, ktoré ako prílohu zaslala aj ústavnému súdu. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že toho času je dovolanie vrátené okresnému súdu pre nedostatky.

13. Takýto postup sťažovateľky, teda súčasné podanie opravného prostriedku na všeobecnom súde a sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ústavnom súde v zmysle ustálenej judikatúry (I. ÚS 84/2010, III. ÚS 114/2010, IV. ÚS 467/2013), zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti ako neprípustnej (predčasne podanej) podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

14. Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru (I. ÚS 169/09, I. ÚS 289/09), v zmysle ktorej v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je takáto sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní. Z judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 184/09, I. ÚS 237/09, I. ÚS 239/09, IV. ÚS 49/2010, IV. ÚS 453/2010) taktiež vyplýva, že lehota na prípadné podanie sťažnosti po rozhodnutí o dovolaní bude považovaná v zásade za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu, s výnimkou prípadov, keď to konkrétne okolnosti veci zjavne vylučujú (IV. ÚS 262/2013, IV. ÚS 144/2013, II. ÚS 434/2016, IV. ÚS 302/2018). Nie je preto dôvodné, aby sťažovatelia v prípade podania dovolania podávali zároveň aj sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, pretože aj za predpokladu, že by dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné, nemožno sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy smerujúcu proti rozhodnutiu, ktoré predchádzalo rozhodnutiu dovolacieho súdu, odmietnuť pre jej oneskorenosť (porovnaj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Soffer

proti Českej republike z 8. 11. 2007, sťažnosť č. 31419/04, bod 47; rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Zvolský a Zvolská proti Českej republike z 12. 11. 2002, sťažnosť č. 46129/99, bod 53).

15. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi v nej uvedenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. novembra 2019

Mojmír Mamojka
predseda senátu